
Astikaproktam Shivaradhanaparipurnatanubhavavarnanam

आस्तिकप्रोक्तं शिवाराधनपरिपूर्तानुभववर्णनम्

Document Information

Text title : Astikaproktam Shivaradhanaparipurnatanubhavavarnanam

File name : shivArAdhanaparipUrNatAnubhavavarNanam.itx

Category : shiva, shivarahasya

Location : doc_shiva

Transliterated by : Ruma Dewan

Proofread by : Ruma Dewan

Description/comments : shivarahasyam | harAkhyah tRitIyAMshaH | uttarArdham | adhyAyaH 28
| 23-107 ||

Latest update : January 30, 2024

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

February 1, 2024

sanskritdocuments.org

आस्तिकप्रोक्तं शिवाराधनपरिपूर्णातानुभववर्णनम्

- आस्तिकविष्णुसंवादे -

आस्तिकः -

वेदैर्वेदा-च्योत्तममीशमेकं मत्वा मडादेवमुपाश्रितोऽडम् ।
स श्वेव मे सर्ववरप्रदाता दाता वराणां वरदोत्तमोऽयम् ॥ ८५ ॥

यं यं वाञ्छति शास्त्रमवः प्रतिदिनं तं तं प्रयञ्छत्युमा-
कान्तः सन्ततमन्तकान्तक इति प्यातो य श्वेव श्रुतौ ।
तस्मिन् मे वरदोत्तमे सति मनो दैन्यं न जानात्यतः
किं मे दुर्लभमस्ति शङ्करपदध्यानेन तन्मे मनः ॥ ८६ ॥

यो दाताः जगतां तवापि कमलाकान्तामराधीश्वरो
गौरीशारुपयोधराधरमडाडाराबलीलया ।
लोकान् पालयति स्वभावाविभवस्तद्वैभवस्या-
वधिर्नास्त्येवेति स श्वेव मे वरद इत्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८७ ॥

स्वप्ने वा गिरिजामनोऽरपदाभ्मोजार्थनान्मे मनो
नैवासीद्विरतं न यान्यभञ्जनासक्तं प्रमत्तं य न ।
तेनैवेप्सितसिद्धिरित्यपि मतिवृद्धिं प्रयात्येव मे
दैत्यारातिरुमापतिः शरणमित्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८८ ॥

यद्वैवारिकदण्डमण्डलकशाधातादिभीतो भवानादावेव
यतुर्भुजोऽपि स शयीनाथोऽपि तं केवलम् ।
याये यायककल्पभूरुडमलं मोलं विडायामधुना
मोडध्वान्तविनाशके सति शिवेत्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८९ ॥

अस्माकं गिरिजामनोऽरडरापारादरात्यादरे शान्ते
शान्ततरं निरन्तरमुमाकान्तानुसुक्ते सति ।
अन्यस्मात् किमपेक्षितं किमपि न न्यूनं जगन्मण्डले
पीयूषांशुकलावतंसभजनादन्यत्र मन्यामहे ॥ ९० ॥

स्मृत्वा जनाजराभिघातनिहताः शर्वाभ्यसंसेवनात्
 श्रान्तं मे मन एव तावद्धुना तेभ्यो निवृत्तं ततः ।
 भूयस्तत्पदसेवनं न कुरुते तुच्छत्वबुद्ध्या धरे
 तांसत्यञ्जवा शिवपूजनं परमतोऽप्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८१ ॥

मृत्युर्यस्य जराद्विजन्मजनितं दुःखं न यस्याभवत्
 तं मृत्युञ्जयमेकमेव शराणां प्राप्ताः सदा सादरम् ।
 तस्मिन्नेव वदान्यनायकवरे गौरीविहारे धरे
 एत्थं क्रीडति तेन सिद्धिरभितोऽप्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८२ ॥

यावद् भ्रान्तिरभूत् पुराऽतिविषमा तावत्पराधने-
 ध्यासक्तं त्वयि जन्ममृत्युवशगे ज्ञाते निवृत्तं मनः ।
 को वा जन्मजराविहीन एति तच्चित्तं विचार्याधुना
 श्रीमृत्युञ्जयचिन्तने विरतमित्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८३ ॥

को वा रत्नविशेषनिर्मितलसत्पात्रस्य दुग्धं शिवे
 दत्तं शर्करया समेतमनघेनाजयेन युक्तं परम् ।
 त्यक्त्वा क्षारजलं पिबत्यनुद्दिनं तस्माच्छिवान्यः सुरो
 नोपास्योऽपि न तेन वाङ्कुलमतोऽप्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८४ ॥

को वा मेरुशरापनं त्रिनयनं गौरीविहारादर-
 व्याख्यानप्रवर्णप्रसाधनधनं कैलाससिंहासनम् ।
 त्यक्त्वाऽन्याभरसेवनाय यतते भीतो यथा भीतितः
 प्राप्नोत्येव विमोहितः प्रकृतितोऽप्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८५ ॥

कः प्राप्यापि सुधाब्धेतीरमसङ्घ्नीरः पिपासातुरः
 तत्क्षीरं परिधाय दुर्मतियुतः क्षीराम्बुराशिं व्रजेत् ।
 तस्माद्देवशिभाभ्राशिं सुरमणिं श्रीशूलपाणिं मनः
 त्यक्त्वान्यं न भजत्यपि स्वयमतोऽप्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८६ ॥

किं कष्टान्यपि विस्मृतानि भवता विश्वेश्वराराधन-
 त्यागात् सायमिमं गतैव कमला सिन्धुं ततः पीडया ।
 तन्निर्मथनकालकुटकलितज्वालाकुलः कृष्णतां
 प्राप्तोऽसि स्मर तत्परं स्मृतमतोऽप्यन्यं न मन्यामहे ॥ ८७ ॥

त्वं घोरे विपिने वराडवपुषा लक्ष्मीविहीनस्तदा

तद्ग्रन्थाशनश्रुवनः शिवपदाभ्मोजार्थनानादरात् ।
तत् किं विस्मृतमेव तत्स्मर पुनः तेनापि लज्जा न किं
ते तावद्भद तेन तावदधुना त्वन्यं न मन्यामहे ॥ ९८ ॥

स्वत्वं वस्तुषु भूतलेऽपि विदितं विश्वेश्वरस्येत्यतः
सर्वे तस्य स एव तावदसकृद् ददाता वदान्योत्तमः ।
तस्मादेव समस्तवस्तुनिययप्राप्तिस्तदन्यस्य किं
स्वत्वं वस्तुषु केष्यपीत्यपि मितेरन्यं न मन्यामहे ॥ ९९ ॥

भक्ताभीप्सितवस्तुजातमसकृद्गत्वा पुनर्वाञ्छितं
भक्तस्यास्ति किमित्यनक्षायमुमाकान्तो विचार्यादरात् ।
दातृत्वव्यसनेन दातुमभितो वाञ्छत्यपूर्वं क्वं
विद्गाराधनतत्पराद्यं सततोप्यन्यं न मन्यामहे ॥ १०० ॥

वाञ्छा यत्र न सर्वथा न विदितं नापि श्रुतं सर्वथा
तद्दातुं शिवपूजकाय यतते मृत्युञ्जयः सर्वथा ।
तं दैवोत्तमप्रयासकुलदं त्यक्त्वा तदन्यं मनो
गन्तुं वाञ्छति तुष्टमित्यपि कदाप्यन्यं न मन्यामहे ॥ १०१ ॥

मातेवाशु शरीरपोषणरतो विद्गार्थकानां सदा
विश्वेशः स पिता पितेव विहिते भक्तिं नियुङ्क्ते पुनः ।
स्नेहाभ्मोनिधिमावया परिवृतं भक्तं करोत्येव तं
त्यक्त्वा तावदुमासलायमधुना त्वन्यं न मन्यामहे ॥ १०२ ॥

अस्मत्पूर्वजपूर्वजार्थितमडापुण्याम्बुराशेः क्वं
संवृतं क्वमित्यवैमि बहुधा यस्मादुमावल्लभः ।
अस्माकं क्वद्वैवतं परलितं कर्तुं समर्थः सदा
तस्मादेव छितार्थलाभकथनादन्यं न मन्यामहे ॥ १०३ ॥

धन्यानां शिव एव दैवतमिति ज्ञातं शिवप्रार्थनं
धन्या एव परं विहाय सकलं संसाररूपं क्वम् ।
नित्यं निर्मलयेतसोऽप्यविकलं कुर्वन्त्युदाराः क्वं
दारा एव दरात्परं परतरं त्वन्यं न मन्यामहे ॥ १०४ ॥

सम्प्राप्यापि शिवार्थनेन सकलं सर्वः शिवाराधनो-
पायः प्राप्त इति प्रभूतविभवाः कुर्वन्ति विद्गार्थनम् ।
तस्मादध्यमितं क्वं पुनरुमाकान्तादवाप्यं ततः

शान्ता ऐव शिवं प्रयान्ति तमतोष्यन्त्यं न मन्यामडे ॥ १०५ ॥

यद्धिव्येदलमप्युमापतिरतिप्रीत्या गृहीत्वा नवं
जुर्णां वा त्रुटितं य नीरसमपि श्रेयस्करं डेवलम् ।
मत्वा सर्वधराधिनाथविनतं दीनं करोत्यादरात्
अन्ते मुक्तिमपि प्रयच्छति ततोष्यन्त्यं न मन्यामडे ॥ १०६ ॥

श्रीकण्ठाद्गिरिराजराजतनयामेरुस्फुरच्छीकरात्
डारश्रीपरिडारदक्षविलसद्भ्रक्षोजवक्षःस्थलात् ।
धन्द्रादिप्रतिपक्षदक्षदलनात् भालानलाक्षात् परं
स्वप्ने वा मरणोऽपि वा स्वकरौरन्त्यं न मन्यामडे ॥ १०७ ॥

॥ धति शिवरडस्थान्तर्गते आस्तिकप्रोक्तं शिवाराधनपरिपूर्णातानुभववर्णनं सम्पूर्णां ॥

- ॥ श्रीशिवरडस्थम् । डराभ्यः तृतीयांशः । उत्तरार्धम् । अध्यायः २८ । २३-१०७ ॥

- .. shrIshivarahasyam . harAkhyah tRRitIyAMshaH . uttarArdham . adhyAyaH 28. 23-107 ..

Proofread by Ruma Dewan

Astikaproktam Shivaradhanaparipurnatanubhavavarnanam

pdf was typeset on February 1, 2024

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

